

for her i landet eller i udlandet. Personen skal selvangive de skattepligtige beløb.

Til stk. 4

Kan pensionsordningen godkendes, foreslås det, at ordningen skattemæssigt behandles efter reglerne for den pensionsordning i kapitel 1, som ordningen ligner mest. Ordningen vil typisk ikke entydigt matche én af de godkendte typer af pensionsordninger i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Derfor vil der samtidig med den skattemæssige godkendelse af den udenlandske ordning skulle tages stilling til, hvilken af de kendte danske typer af pensionsordninger, som den pågældende ordning skal anses for at svare til, herunder skal ordningen udstedes med en skattekode, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 662 af 16. juni 2006 om beskattningen af pensionsordninger. Begrundelsen for den indplacering, der vælges, er, at en vandrende pensionsopparer herefter som udgangspunkt skattemæssigt skal stilles på samme måde som en herboende, der har tegnet en næsten tilsvarende dansk eller udenlandsk pensionsordning her fra landet.

Den udenlandske ordning vil herefter være underlagt reglerne i skattelovgivningen, som gælder for denne type af pensionsordning. Bidrag og præmier til pensionsordningen er dog alene fradrags- eller bortseelsesberettigede i det omfang, de ville være fradrags- eller bortseelsesberettigede efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning kvalificerede til nedslag i personens skattepligtige indkomst på oprettelsestidspunktet. Opererer det pågældende land således f.eks. med beløbsgrænser for indskud på fradragsberettigede pensionsordninger, vil den pågældende maksimalt kunne fradrage et beløb svarende til beløbsgrænsen i sin skattepligtige indkomst. Den skattepligtige skal i forbindelse med selvangivelsen over for SKAT kunne dokumentere, at indbetalingen ville have kunnet være fradraget med det selvangivne beløb.

Tilsvarende foreslås det, at fradragsfordelings- og efterbeskatningsreglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 18, 18 A og 19 A-E, ikke finder anvendelse for pensionsordninger, der er godkendt efter den foreslåede § 15 D. Efter udløbet af 60-måneders perioden, hvorefter ordningen vil være omfattet af lovens § 53 A, ville det eksempelvis være problematisk, hvis den pågældende pensionsopparer skulle fortsætte et 10-årigt indbetalingsforløb, jf. lovens § 18, stk. 4, for at undgå efterbeskatning af de foretagne fradrag efter lovens § 18 A, uanset at der ikke længere vil være fradragsret for indbetalingerne efter overgangen til beskattning efter lovens § 53 A. Tilsvarende vil det også kunne anses for urimeligt, hvis et kapitalindskud på en

pensionsordning fradragsmæssigt vil skulle fordeles over 10 år, jf. lovens § 18, stk. 3, uanset at der ikke vil være fradrag efter udløbet af 60-måneders perioden. En vandrende arbejdstager ville kunne opleve sådanne regler som hindringer for den pågældendes fri bevægelighed. I stedet vil den pågældende som nævnt have fradragsret eller bortseelsesret i det omfang, bidraget eller præmien efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning kvalificerede til nedslag i personens skattepligtige indkomst på oprettelsestidspunktet, ville være fradrags- eller bortseelsesberettiget efter lovgivningen i det land. Dermed stilles den vandrende arbejdstager således i videst muligt omfang, som om den pågældende fortsat var omfattet af det pågældende lands fradragsregler, hvorved de danske pensionsbeskatningsregler ikke stiller sig hindrende i vejen for den pensionsopsparring, den pågældende har påbegyndt i udlandet.

Den udenlandske ordning vil som nævnt i øvrigt være underlagt reglerne i skattelovgivningen, som gælder for denne type af pensionsordning. Svarer den udenlandske pensionsordning f.eks. mest til en rateforsikring, vil ordningen i en overførselssituation ikke kunne overføres uden skattemæssige konsekvenser til en kapitalforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 41.

Den skatteretlige kvalifikation af pensionsordningen vil herudover få betydning for skatteværdien af fradraget, dvs. om indbetalingerne berettiger til fradragsret som til en kapitalpensionsordning eller som til en pensionsordning med løbende udbetalinger eller ratepensionsordning, og endvidere kan det få betydning for beskattningen af udbetalinger.

Hvis der er mulighed for såvel løbende udbetalinger som sumudbetalinger i den enkelte pensionsordning skal der tages stilling til, hvorledes en sådan ordning skattemæssigt skal behandles. Der er formentligt flere varianter heraf. Den første er den situation, hvor en på forhånd bestemt procentdel af pensionsudbetalingerne skal udbetales som sumbeløb. I denne situation må fradraget opdeles forholdsmæssigt, medmindre anden fordeling kan finde støtte i policen. Ved en forholdsmæssig fordeling vil den del af indbetalingerne, som herefter vedrører kapitalpensionsdelen være undergivet begrænset fradragsret, og den anden del undergivet fuld fradragsret.

En anden situation kan være, at pensionsoppareren ifølge policen har krav på et bestemt sumbeløb ved pensioneringstidspunktet kombineret med rateudbetalinger over en årrække. Ydermere kan man forestille sig en situation, hvor den udenlandske ordning slet ikke skelner mellem de to muligheder, men f.eks. la-